

Misjoniteated

Nr. 5.

Tallinnas, 1932.

11. aastakäik

Tänavused konverentsid.

Käesoleva aasta juulil on meil ees mitmed pidupäevad konverentside näol. Esimeseks on Balti unioni konverentsi koosolek Riias 20.—22. juunini. Sellele järgneb sealhambas unioni noorte kongress ja laulupidu, 23.—26. juunini. Peale nende koosolekute Riias tuleb kohe Eesti Viidu aastapeakoosolek Tartus 29. juun. kuni 3. juulini.

Unioni konverentsi peakoosolekut peetakse iga nelja aasta tagant. Neil koosolekutel kantakse ette aruanne unioni tegevusest, valitakse ametnikud ja tehakse otsuseid töö edendamiseks. Väga tähtja osa niihästi unioni, kui liidu konverentsidel ünnitavad piiblitunnid ja õhtused koosolekud, kus välisvennad eluleiba koosliijatele jagavad. Riias ootame peale divisjoni eestseisja, R. S. Christiani, veel teisi wendi General konverentsist ja divisjonist, kes jäävad ka kohale noorte koosolekute ajaks, et teenida Jumala rahvast ja olla neile õnnistuseks. Kuina ka Gestil on õigus teatud arv jaadikuid saata unioni konverentsile, siis tahaksime Eesti Viidu kontoris teada nende nimesid, kes sõidavad Riiga, et neist valida jaadikud. Kogudusi, kes pole seda veel teinud, palume ära saata need nimestikud.

Noorte kongress ja laulupidu on esimene sarnane meie unioni ajaloo. Neli aastat tagasi peeti Sakamaal Üld-Euroopa Misjoni-Wabatahtlike Kongress, mis oli suureks julgustuseks ja õnnistuseks osawõtjatele ja terve noorsoo liikumisele. Neil puudus siiski kawaist laulu osa. Meie rahwas armastab laulda ja hea laul meeldib kõigile ja on külgetõmbejõuks töö juure. Balti noorte kokkutulemisel on hoolitsetud ka selle osa eest. Eesti ja Läti foorid esinewad üsnilult ja ka üheskoos. Selleks on käimas ettevalmistustöö.

Osawõtt Riia koosolekuteist läheb küll natuke maksma, kuid hea tahte ja kokkuvõidlikkuse juures awaneb nii mitmel võimalus sinnaõiduks. Raudteel on loota saada hinnaalandust kuni 50% pileti-hinna summa. Kaasa võetakse harilikult ööbimiseks woodilinad, padi, tekk ja tühi aluskott. Sama korraldused on maksivad ka Eesti Viidu aastakoosolekute tulijatele. Sõkorterit eest hoolitsetakse kohapeal. Kriti peakid noored oma asja kordaminekuseks

plaanitsema ja tegutsema. Kirjandusladi on püüdnud neile vastu tulla, neile võimaldades kuukirjade müümisega wäljaminekute kätteks teenida.

Paljudele on muidugi wõimata Riia sõit. Kergem on osawõtt Tartu konverentsist, mis järgneb kohe Riia koosolekutele, mille tõttu Riiaist sõitjatel on võimalik peatuda Tartus. Meid külastawad unioni vennad ja ka kaugemalt külalised. Rõõmustawal wiisil lubab-meie seas wiibida Dr. Suksdorf Soomest. Kindlasti on tema kui meie rawitusasutuse juhi kõned wäärtuslikud kõigile. Kuigi aeg on majanduslikelt raske, ei tohiks me unustada konverentsist osawõtu tähtsust iga liikme jaoks. Niisugust waimulikku toitu ja kosutust ei saa me kuskilt mujalt. Neil koosolekutel tuleb Issand wäga ligi oma rahwale; ta awab nende mõistuse jumalike juuri asju nägema ja täidab südant uue usujulgusega, armastusega ja Piha Waimu wäega. Usklikkude südamed ühendatakse Kristuse armastuses lõpu wõitlemiseks ja Issanda töö tegemiseks. Sellelõttu ootame Tartu koosolekutele suurt osawõttu. Püüidke jeda omale võimaldada; paluge seepärast Jumalat. Ujad muutuwad ifka ahwardawamaks, ja meil ei ole teada, kui palju meil veel on võimalusi rahulikult kokkutulemiseks. Sellepärast peame kasutama käesolewaid võimalusi.

Meie koosolekute kordaminek oleneb Jumala õnnistusest. Palugem ja otfigem Issanda palet, et me wõikime maitsta tema armu täiust ja vastu wõtta hilise wihma kosutust, mis meid teeks kõlblikuks lõpetama Jumala tööd ja seisma läbikatsumise päewal. „Läki, ja pöörakem Jehowa poole, sest tema on meid kiskunud, tema parandab meid ka; ta on meile haawad lõõnud, ja ta seob meile neid kinni. Ta teeb meid elawaks kahe päewaga, kolmandal päewal kinnitab ta meid, et meie tema palge ees elame. Wõtkem siis tunda, nõudkem jeda, et meie õpine Jehowat tundma; kui koit on ta walmis wälja tulema, ja ta tuleb meile kui wihm, kui hiline wihm, mis maad katab.“

Olge kõik teretulemast meie aastakoosolekutele!

Wennalikult

E. Mey.

„Ma tahan su järel käia, kuhu ja iial lähed.“

Lut. 9, 57.

See on midagi imetaolist, kui keegi on otsustanud käia Jeesuse järel. See on parim, mis võib olla. Aga see otsus võib saada ka ilmatu suureks effimuseks, kui me enne selle hinnaga ei ole arvestanud.

Õnnistegija ütleb: „Kui keegi minu järele tahab tulla, see salaku iseennast ära ja võtku oma rist enese peale ja käigu minu järel“. (Mat. 16, 24.). Ta edasi ei ütle milles see järelkäimine seisab, vaid ainult mis see nõuab. Enesefalgamine ja ristifalgamine ei ole nii siis siis ja olu, vaid järelkäimise tingimus. See on nõnda, nagu Jeesus ütleb: Kes torni tahab ehitada, see kaalugu enne kulude üle järele. Siin ei seis ehitus kulude arvamises, kuid see on tingimuseks, et see läheks korda. Kui meie tahame käia Jeesuse järel, siis peame enne mõnegi asja üle jõudma selgujele.

Mis tähendab siis Jeesuse järel käia? Paljudele ei ole see mingi iseäraline küsimus. Nad vastavad: Elada nii, nagu tema. Ja, aga kuidas elas ta siis? Neli ewangeeliumi sisaldab küll rea ühtsuid jooni tema isikulisest elust, kuid seda on vähe. Ja kui meie ka end täpselt selle järele seakime, et nii elada, nagu tema, siis ei oleks meie veel Jeesuse järelkäijad, vaid ainult järelaimajad; olekime näitlejate jarnased, kes seda ei ole, mis endast kujutavad. Nii juhtuks meile õnnetus, ja kahjuks langebki niinimetatud järelkäijaid koftu. Kõik muutub suureks effimuseks, milles elamine. Jeesuse järelkäimine ei või nõnda siis seista selles, et me Jeesuse eluviisi enda kohaselt järele aimame, tema mõtte järele talitame ja end sunnime selle raamidesse. Järelkäimine ei seis ühe Jeesuse isikulise elu tüübilise nähte kordamises, vaid ühesuguses meelelaadis ja ühetaolises seisukohas.

Kui me tahame öieti saada aru, mis tähendab Jeesuse järel käia, siis ei tohi me küsida milles, vaid kuhu peame tema järel käima? Sest see tähendab ometi kindlaste mingi mõttes temaga kaasa minna, temaga ühineda ja tema ettevõtte kaaslasteks saada. Kui ta tookord omi jügreid walis, siis oli seal tegemist kannatusteel järelkäimises, mis ta ette ära nägi. Ta tahtis kindlasti näha, kas nad tahavad ja on walmis, minema temaga Jerusalemma ja enda peale wõtma seda, mis pidi sündima. (Matt. 16, 21—25.)

Mis oli Jeesuse tegu, mis teda surma wiis ja tema jügreid ja meid oma surma warju asetask? Sellest saame aru, kui kirjakohdade ühtekuuluvust uurime. Ta oli küsinud, kes ta on, ja Peetrus andis sellele järgnema wastuse: „Sina

oled Kristus, elawa Jumala Poeg.“ (Matt. 16, 16.) Kristust nimetatakse Issanda Wõituks. Ta oli ettekuulutuste täidesaatja, nagu ta ise ütleb. Luf. 4, 18—21. Ta oli Jumala riigi tõendaja. „Nii on ju Jumala riik teie juure tulnud.“ (Matt. 12, 28.) Selle peale selgitas ta neile kannatuseteed ja järelkäimise tingimused ja pühendas neid nii oma töö läbiwiimisele. Ta walis neid suure sündmuse jaoks, mis kõik inimeste ootused ja igatjused pidi täitma — Jumala riigi ajutamiseks.

Jeesuse järel käia tähendab nõnda siis, pühendada täiesti Jeesuse ülesandele, ainult selles näha oma elu mõtet, siis ja wäärtust, temaga elada ja surra, end temale täiesti ära anda ja temale kõik mis ollakse ja omatakse ohwerdada. Et seda plaani, Jumala riiki ajutada, läbi wiia, otswatele hingedele näidata Jumala õnnistust, Jumalale elada, walib Jeesus need wähesed ja annab ülesande.

Jeesus oli Jumala Poeg, maailma Lunastaja, uue loomingu algus. Ta ütleb enesest: „Teie olete alt, mina olen ülevalt; teie olete seftinatseft maailmist, mina ei ole mitte seftinatseft maailmast.“ (Joh. 8, 23.) Ta on maailma õnnistus, ja kannatusetee on kõikide Jumala õnnistuse omandajate tüübiline saatus.

Peetrus oli temale mõelnud heatahtlikes enesehalastuses. Ta tahtis Jeesust hoida kannatuste ja isegi surma eest; kuid Jeesus jäi kindlaks omas ülesandes; seft see pidi nii olema, nagu Jeesuski ise pärast ülestõusmiste ütleb. Siin oli wastastikkü inimlik mõnusus ja jumalik mõõdapääsematus.

Kogu Jeesuse elu oli püüdmine ühe eesmärgi poole. Riigutawat kaastundmusest ja õrna tunnet ta ei saanud oma ülesandeks kasutada. Tema juures ei olnud ka maailmaga nõusse hakkamist. „Kes ei jäta maha kõik, mis temal on, see ei wõi minu jünger olla.“ (Luf. 14, 33.) „Kes isa ehk ema enam armastab kui mind, see ei ole mitte minu wäärt.“ (Matt. 10, 37.) Teda armastada tähendab ka tema ülesannet armastada; seft ta ei taha ainult enda pärast armastatud olla. Kes teda ainult tema enda pärast armastavad, elawad üle pettumuse nagu jüngriidki kui ta end tõepoolest surma andis. See oli kohutaw neile, seda ei olnud nad oodanud. Nad ei suutnud saada aru. Kõik nende lootused warisesid ühes hauda. Nad põgenesid kõik, nagu räägib piibel, kui waenlased oma käed tema külge panid. Riisuguse surma wastu nad ei olnud kohanenud, seda nad iialgi ei uskunud, kuigi Õnnistegija oli seda neile iffa ja jälle öelnud. Mis võib see kasu tuua, kui me Jeesuse järelkäimisest räägime, laulame ja palwetame ja selles ilusaimaid tundeid ärtame, kuid ei taha temaga surra? Apostel Paulus ütleb: „Aga ärge sündigu seda minust, et ma peaksin kitlema muust asjast kui aga meie Issanda Jeesuse Kristuse ristist, selle läbi maailm mulle on risti löödud ja mina maa-

Üksmeel.

ilmale." (Gal. 6, 14.) „Sest kui meie elame, siis meie elame Issandale ja kui meie sureme, siis sureme Issandale; seepärast ehk meie elame ehk meie sureme, siis oleme meie Issanda pärast." (Rom. 14, 8.)

Sumala riik ei seis mitte sõnades ega ilusates kõnemiisides, vaid wäes. (1. Korr. 4, 20.) Ta ei ole ka söömine ega joomine, ei kultus ega mingi moeasi, mida võib järele aimata, vaid ta on õigus, rahu ja rõõm pühas Waimus. „Sest kes neis asjus Kristust teenib, see on Sumala meele pärast ja kõlbab inimeste meelest." (Rom. 14, 17. 18.) Meil ei ole kibedat nägu teha ega inimestega wastollu astuda ja seda Jeesuse käimisena raskustega iseloomustada, vaid me peame neile wääri-lijed olema.

See elu — maailmas, kuid oma mõtte ja ole- mise poolest mitte maailmast — on määratud eesmärgi kohaselt, mille järele talitas ka Jeesus, inimeste ärakutsumiseks. Tema täiesti end ära anda, tema poolt kinni wõetud, tema poolt kantud, see liigub selles kursis, mis maisetest püüetest kõr- wale kaldub kuid siiski kõigele alles mõtte annab. Seda kursi peame hoidma ja lähemale püüdma; see on Jeesuse järelkäimise elustaw tung. Me ei tohi end sellest lasta eemale wiia, vaid peame temale läbi ja läbi truuks jääma. Sga kompro- mis maailmaga on truudusmurdmine, iga järele- andmine ja järelejätmine on äraandmine. Ei ole võimalik waimus järel käia ja tegelikult elus was- tuhakkaja olla. Riisuguste poolitute, salalikkude, kõhklejate ja äraandjate käes läheb Jeesuse üles- anne nurja, jenni on see nii alati olnud.

Apostel Paulus ütleb: „Ma kiusan etteseatud märgi poole." (Wil. 3, 14.) Jseärans on praegu meile seda tarwis. „Tunnist. kogudusele" 2. anne, lhf. 341. öeldakse: „Kas meie ei peaks suutma leida maailmas kristlasi, kes igas oma tegewuse- harus on oma nime wäärilised, mida nad kannu- wad? Kristlasi, kel see püüdmine on, et võida olla tublimad mõitlejad risti all? Me elame suure mõitluse lõpu eel, kus paljud hinged wabastatakse patu orjusest; ajal, mil Kristuse järelkäijale mak- sab kõiges mõttes töötus: „Ja waata, mina olen igapäew teie juures maailma otjani." (Mat. 28, 20.) „Ole ustaw surmani, siis tahan ma sulle elu krooni anda." (Glm. 2, 10.)

Mis Jeesus nõudis, kui keegi end temale pat- kus, oli kõikumatu truudus kuni surmani. Kes oma kae adra külge paneb ja waatab tagasi, see ei kõlba Sumala riigi jaoks. Poolikuid järelkäijaid ei saa tema tarwitada, nad ei pea vastu. On hir- mus poole tee peale maha jääda ja igawesti furra. On hirmus, kui on juba palju waewa nähtud kuid asjata teenitud, eesmärgi mitte kätte saada. Me peame niilid enam kui kunagi enne tema peale vaatama, kes on meie usu ülem saatja ja lõ- petaja.

W. Bertling.

„Mina ei ole edespidi enam maailmas, aga needsinatsed on maailmas ja mina tulen sinu juure. Püha Issa, hoia neid oma nime sees, keda sa mulle oled annud, et nemad üks oleksid, nõnda kui meie. Aga mina ei palu mitte üksipäinis nende- sinaste pärast, vaid ka nende pärast, kes nende sõna läbi minu sisse usuvad, et nemad kõik üks oleksid, nõnda kui sina, Issa, minu sees, ja mina sinu sees, et nemad ka meie sees üks oleksid, et maailm usuks, et sa mind oled läkitanud. Ja mina olen selle au, mis sa mulle oled annud, neile an- nud, et nemad üks oleksid, nõnda kui meie üks oleme; mina nende sees ja sina minu sees, et ne- mad täiesti oleksid ühes ja et maailm tunneks, et sina mind oled läkitanud ja armastanud neid, nõnda kui sa mind oled armastanud." (Joh. 17, 11. 20.—23.)

Miskartus waldab meid, kui loeme seda Kristuse ülempreesterlikku palwet. Ta palus seda wiimasel ööl enne oma ristisurma pärast peetud püha õhtu- söömaaga. Arwatavasti olid iiksteist jüingrit si- gawas palwes tema ümber. Jeesus wõis öelda tagasi waadates oma tööle, et ta on oma ülesande ustawalt täitnud. Seepärast tohtis ta ka enda austuse pärast paluda. Siis palus ta apostlite austuse pärast ja wiimaks koguduse pärast. Ta ei palu usklikkude jaoks suuri tarkusi ega maailma walitsusi. Need on maised sihid, mida ilmalikud kirikud wägagi ihldawad. Tema palwe on: Raje usklikkude kogudusel üksmeeles olla!

Issa ja Poeg olid täiesti ühes nõus kui nad maailma löid. Seda seletab kirjalik Sumala ilmu- tus. Mgteksti järele oleks esimene salm: „Mguses löi Elohim (Sumalad)..." Milline peensus esineb siin! Loojaid on mitu aga nende talitus on üks. Nii ühes nõus on nad! Et Issa ja Poeg nii ühes nõus oli, seepärast wõis ka loodud inimene olla mõlemate näo järele. (1. Mos. 1, 26.)

Kui Poeg kutsumiseks tuli maa peale, siis säilitas ta siiski Issa — Sumala — kaju. Seda ei suuda paljud aru saada. Peeter Suur, wägew Wene keiser, wiibis kolm aastat Hollandis ja oli puusepa õpipois. Sealjuure oli ta siiski keiser ja walitses Sardaniast oma laia riiki. Nii jäi ka Jeesus puusepa õpipoisina Sumala Pojaks ja il- mutas meile Issa igas omas sõnas ja teos. Täie õigusega wõis ta öelda: „Kes mind on näinud, see on Issa näinud." (Joh. 14, 9. 10.) Issaga täielise kooskõla saladus Jeesusel alama põlwe festel seis- palwes. Jeesus elas palweelu. Mafises palwe ühenduses oli ta üks oma Issaga. Minult nii ta wõis anda ülewa eeskaju üksmeelest: „Nõnda kui meie."

Meie algkirjatoha sõnade järele (salm 22) on Jeesus Sumala au jüingritele ilmutanud selleks, et

nad üks oleksid. Kui inimesed mitmesugusest rahvast, seisusest, wanadusest ja olukorrast omavahel peavad üks olema, siis on järgnevalt tarvilik, et nad Kristuses üheks saaksid. Muutumine sarnaseks kaotab eemaletõrjumad harjumused. Ta avaldab teispoolt sallivust ja lugupidamist teiste omapärase vastu. See teeb kõik tõeliselt ümberpöörnud ja uuestiüindunud wabadeks isikuteks tema sees. „Siin ei ole Juuda meest ega Areea meest, ei ole sulast ega waba, ei ole meest ega naist, sest teie kõik olete üks Kristuse Jeesuse sees.“ Gal. 3, 28. Niisuguses inimeses kaob oma „mina“ ülemõim. „Sest meie oleme tema ihu liikmed, tema lihast ja tema luist.“ Ew. 5, 30. Paulusega võime öelda: „Aga ma elan, ei mitte enam mina, waid Kristus elab minu sees.“ (Gal. 2, 20.)

Suur üksmeele tahtlus inimeste juures on oma „mina“. Kui keegi on selle ära mõitnud, siis saab temaga hästi läbi käia, ta ise lõpetab tüli ja riiu kus ta iganes mõib. Me näeme seda Abrahami juures Lotiga läbi käies. 1. Mos. 13, 1.—3.

See meel ja waim elustas esimese ristiusu koguduse. Üks seisis teise eest. Mitte ainult waimulike, waid ka maiseid warasid nad hooldasid ühiselt. „Ja nende hulgal, kes uskusid, oli üks süda ja meel.“ Apt. 4, 32. Seega oli Jumala Waimu wägewaks ilmsikstulemiseks tingimus täidetud. Ah, kui niisugune auline üksmeel oleks leida ka lõpu koguduses meie päewil, mis ootab püha Waimu hiliswihma wälja walamist! Aga kui tihti tuletab tema seisuford meelde Korintuse kogudust! „Riidu, kadedust, suurt wiha, riidlemisi, keelepeksmisi, keelekandmisi, hooplemisi, mäsksamisi“ on teie seas. 2. Kor. 12, 20. 21.

Teine hirmus rahutuse ja lahkmeele allik on meie keel. Tõsine kristlane ei saa teisiti kui olla kõnes ettevaatlik, kuna ka wariseerlik täpipealsus peab samuti temast kaugel olema. Apostel Paulus nimetab selle lihtsamaks elutarkuse reeglits: „Kes elu tahab armastada ja häid päevi näha, see waigistagu oma keelt kurja eest ja oma huuli kawatust rääkimast.“ 1. Petr. 3, 10.

Kui palju pahandust ja lahkmeelt on juba olnud keelepeksmisest! Tehkem endale põhimõtteks, mitte ühegi inimese kohta midagi halba edasi rääkida! Ürgem lubagem ka seda, et meile neid uudiseid toodaks! Ehitagem niisugusele keelekandjale küsimus, mida keegi nüüdisaja kasmatusteadlane sarnasel juhtumisel soovitab: „Kas sind on palgatud mustust laiali kandma! Kas sina ise ka ei tee midagi sarnast, mida võidaks pahasti mõista, kui sind öieti ei tunta või ei armastata?“ Pühafiri teeb meid niisuguse üllalpidamise pärast wastutawaks, kui meil kord tuleb seista Jumala ees. Roe Jef. 33, 14. 15.

Juba ammu ajast on see kurat olnud, kel on lahkmeele pärast hea meel. Ta teab, et üksikuid ta mõib kergemini ära mõita. Lahkuläinud kogudus

on jumaliku wäe maailmas kaotanud. Ode White manitseb oma kirjades ikka ja jälle: „Hoidke end koos, hoidke end koos!“ Juba wanafõna ütleb: Rahu kosutab, wihawaen häwitab.“ Millal meie seda õpime mõistma? Meie jõule wäliselt on juba kõige wäiksem lahkmeel suureks kahjuks. Kas meie oleme nii lühinägelised, et seda ära näha? Andkem mõtete lahkuminekul puhul ometi alati järele kalli rahu pärast, kui selles ei ole tegemist põhiõpetusega! Waenlane marsib tõsiselt meie vastu — ja meie? Meie waenlased ühinewad ikka enam ühiseks mõitluseks Jumala rahwa vastu. Kas meil ei tuleks siis õppida, et üksmeel teeb tugewaks.

Mis meie kolmandaks algkirjakoha järele tahame õppida, on et just koguduse üksmeele waral peab maailm hakkama uskuma Kristust kui Jumala Poega. Kas on selle tulemuse tõenduseks tarwis palju jõnu? Paneme tähele selle mõju mõnes algkoguduses Jerusalemas. „Neil oli arm kõige rahwa juures; aga Issand pani igapäew koguduse juure neid, seda ära peasteti.“ „Rahwas pidas neist palju lugu; aga meeste ja naiste hulk, kes Issanda sisse uskusid, sai ikka suuremaks.“ Apt. 2, 46. 47; 5, 12—14. „Sestjamaast tunnawad kõik, et teie minu järgid olete, kui teil armastus on isekesis.“ Joh. 13, 35. Moonutamata, puhtast armastusest oma kaasjärgite ja oma kaasinimeste vastu üldse tunneb ka maailm ära ümberpöörnud inimese. Kogudus omakeskel püha armastusega on elaw kuulutus igaihele õilistatud ewangeeliumi wäest.

Meid kõiki elustab rõõmus lootus selle aja peale, kui meie oleme jõudnud täielise üksmeele juure, kui on „üks kari ja üks karjane“. Joh. 10, 16. Siis on Kristuse ülempreesterlik palwe oma täie kõrguse saavutanud. Aga Jumala pere õnnis olukord uuel maal peab juba siin saama oma alguse. Meie rõõmsa lootuse, (adwentlootuse,) kuulutus, saab just oma ärawõitmatu wäe usklikkude üksmeele läbi. Minult seeläbi avaldab see rahwale sarnast mõju nagu tuhandete leewitite, lauljate ja preestrite laulu ja trompetide hää! Salomoni templi õnnistamisel: „Ja see oli kui üks hea, kui nemad trompetitega puhusid ja laulsid ühtlasi.“ 2. Mja 5, 13. Ja nii peab see olema. Kolmeinglikuluse kuulutamine paljude tunnistajate poolt peab inimkonnale nii wälja paistma, nagu tuleks iga kuulutus ühe ingli suust.

R.

Mida meie usume.

Meilt küsitakse tihti, miks seitsmendapäewa adventistidel ei ole wormilist usutunnistust, nagu teistel kirikutel. Meil on usutunnistus, ja see on püha kiri. Mitte üks osa sellest, waid terve raamat algusest lõpuni. Kristus on meile Jumala kõige õnnistusplaani keskpunkt. Tema on

meil A ja D fogu piiblis. Jumala sõna alusel avaldame siinkohal mõned põhimõtted, mis on aluseks, millele rajaneb meie usk.

1. Meie usume isiklikku Jumalat.

Paljudel inimestel on vale ettekujutus Jumalast. Nad arvavad, et ta peab olema olemus, keda meie inimesed ei suuda mõista. Püha kiri õpetab siiski, et Jumalal on kuju, mis sarnaneb inimese kehale, kuid teises valguses. „On taewalikke ihusid ja maapealseid ihusid; aga ise on taewalikkude au ja ise maapealiste au“. 1. Kor. 15, 40. Kui Jumal inimese lõi, sellest loome meie, et Jumal ütles: „Tehkem inimese eneste näo järele eneste sarnaseks. Ja Jumal lõi inimese oma näo järele, Jumala näo järele lõi ta teda, meheks ja naiseks lõi tema neid“. 1. Moõ. 1, 26. 27. Kuna inimene on tõeline olemus ja loodud Jumala näo järele, järelikult on ka Jumal tõeline olemus.

Jumal on kõikide asjade looja ja alalhoidja. Tema väge ja suurst ei suuda meie kindlaks teha. Prohvet ütleb temast: „Tõstke oma silmad üles kõrgesse ja vaadake, kes on neid loonud ja saadab nende sõjaväe välja aru pärast? Ta kutsus neid kõiki nime pärast; tema jõu ja tugeva rammu pärast ei puudu neist ühte aimust“. Jes. 40, 25. 26. Need paljud lõpmata juured tähed, mis palju suuremad kui meie maakeri, juhib ta nende teedel. Tema jaoks ei ole midagi liig suur ega liig väike. Ta tunneb iga inimest nime järele; ta find ja mind; ta annab väsinule rammu ja jõuetule palju jõudu. Jes. 40, 29.

Tema käsud, ükskõik misjugused, on kõik õiglased. „Tõised on kõik tema käsimehed; neid toetatakse ifka ja igavesti; neid anti tões ja õiguse wiisil“. Paul 111, 7. 8. Jumala juures ei ole „muutmist ega wahetamise warju“. 1. Joh. 1, 17. Prohvet Malakia ütleb Jumalast, et ta on muutmatu. „Sest mina Jehoowa ei saa teist wiisi“. Mal. 3, 6. Ta jääb ifka samaks armastuse Jumalaks. Waata veel Tan. 7, 9—13; 1. Kor. 8, 6; Wil. 2, 6; Ebr. 1, 2. 3.

2. Kristus Jumala Poeg.

Ta on jumaliku olemuse teine isik, Jsaft igawes ajas sündinud, kes on wõtnud enesele inimese kuju ja on saanud nõnda Kristuseks, meie lunastajaks ja wahemeheks. Temas on jumalik ja inimlik loomus ühendatud. Igawesest ajast saadik on ta olnud üks Jsaaga. Ta on elawa Jumala sõnaluksuju. Seega, et Kristus inimeseks sai, on ta end inimestele ja inglitele ilmutanud. Ta sündis neitsist. Jes. 7, 14. Tema nimi on Immanuel ehk Jumal meiega. Mat. 1, 23.

Meie usume, et Jeesus Kristus on sündinud püha Waimust ja on seega saanud Jumala ja inimese Pojaks. Lut. 1, 35. Kõiges asjas on ta saanud oma wendade sarnaseks. Sellepärast wõib ta olla ustaw ülempreester Jumala ees, lepitades rahwa patud. Ebr. 2, 17. Inimeseks saamisega on Kristus inimestele lähenenud; tema jumalik olek ulatub Jumala troonini. Inimese Pojana andis ta sõnakuulmise eeskuj, Jumala Pojana annab ta meile jõudu sõnakuulmisel olla.

Meie usume veel, et Jeesusel Kristusel, kes on lihaks saanud sõna, oli osa loomistöös. Sest temast öeldakse: „Kes on nägemata Jumala täis kuju, kes enne kõik looma on sündinud. Sest tema läbi on kõik loodud, mis taewaste sees ja mis maa peal on, mis nähtaw ja nägemata on, olgu aujärjed, olgu walitsused, olgu würtstiriigid, olgu wallad, kõik on tema läbi ja temale loodud“. Kol. 1, 16. 17. Mitte ainult ta ei ole oma sõna läbi kõik loonud, waid ta hoiab ka veel nüüd seda oma sõna läbi ülewal. Ebr. 1, 1—3. Tema nimi on seega: „Smelik, nõuandja, wägew Jumal, igawene isa, rahu würt“. Jes. 9, 5.

3. Püha Waim.

Meie usume püha Waimu, mis on jumaliku olemuse kolmas isik. Kui Jeesus oma jüngeritele andis ristimiskäsu, ütles ta: „Seepärast minge ja tehke jüngeriks kõik rahwas, neid ristides Jsa ja Poja ja püha Waimu nimel“. Mat. 28, 19. Kõik kolm nime seisawad sõrdsel astmel. Püha Waim oli juba enne mõjul kui selle wäljawalamine sündis. Wanas testamendis öeldakse: „Aga nemad panid wastu ja kurwastasid püha Waimu“. Jes. 63, 10. Taawet palus: „Ära heida meid mitte ära oma palge eest ja ära wõta oma püha Waimu mitte minult ära“. Paul 51, 13. Kui Jeesus oli oma töö maa peal lõpetanud ja Jsa juure tagasi minemas, töötas ta oma jüngeritele ja üldiselt kogudusele püha Waimu. „Aga trööstija, püha Waim, keda minu Jsa tahab läkitada minu nimel, seefama peab teile õpetama kõik, ja teile meele tuletama kõik, mis mina teile olen ütelnud“. Joh. 14, 26. Kristus ilmutas Jsa, kui ta elas meie keskel; nii ilmutab püha Waim jälle Kristust. „Seefama austab mind, sest minu omast wõtab tema ja kuulutab teile“. Joh. 16, 14.

Püha Waim oli kõrgem anne, mis ta wõis loowida oma rahwale ja selle üleschitamiseks. Waim pidi olema uuestisünni wahendiks, ilma selleta oleks Kristuse ohwer kasuta olnud. Pattu wõib ära wõita ainult jumaliku olemuse kolmanda isiku läbi. Waimu läbi on usklik jumaliku loomuse osaline.

Meie tunnistame, et inimlik mõistus ei wõi aru asada Jsa, Poja ega püha Waimu olemust ja tegewusest. Ennistegija ütles Nikodemusele: „Tul

puhub, kuhu ta tahab ja sina kuuled tema healt, aga sina ei tea mitte, kust ta tuleb ja kuhu ta läheb; nõnda on igakuks, kes waimust on jündinud". Joh. 3, 8.

4. Püha kiri.

Meie usume, et kogu püha kiri on Jumala sõna, sest pühad Jumala mehed on seda rääkinud, juhata tud pühast Waimust. 2. Petr. 1. 21. „Sest kõik püha kiri on Jumalast siis antud“ (2. Tim. 3, 16.), jellepärast on ta igas asjas eefimatu usu õpetus. Sga õpetust ja iga õpetajat peab selle mõõduga mõõdetama. „Sga taim, mis minu taewane Isa ei ole istutanud, kiskutakse ära“. Mat. 15, 13. Me mõistame püha kirja all kogu Jumala sõna, wana ja uut testamenti. Kristus ütles: „Katsuge kirju läbi, sest teie armate, et teil nende sees on igawene elu ja need on mis minust tunnistawad“. Joh. 5, 39. See on meie eesõigus, ise Jumala sõna uurida. Mitte ainult kord nädalas, waid iga päew peame seda tegema. Apt. 17, 11. Meie usume, et Jumala sõna on wõimjam ja terawam kui ükski kaheterane mõõk. Meel ja mõtted kujanewad selle nõuete kohaselt. Ebr. 4, 12. Meil on pühast kirjast puhast jumalikku õpetust allik. Midagi ei tohi juure panna ega ära wõtta. Ta peab olema meie jalale lamamiseks ja walguks meie jaltee peal. Saul 119, 105.

Meie usume weel, et prohwetikuulutus Taa-nieli ja Ilmutuse raamatus wõidakse mõista ja sellest iseäralist walguist meie ajale heita. Sel-dakse ju selgelt ja arusaadawalt: „Siis wõtawad palju neid läbi ajada ja tundmine läheb juureks“. Tan. 12, 4. 10. „Ennis on, kes loeb, ja need, kes kuulewad neidsinatseid prohwetikuulutamise sõnu, ja peawad, mis jesse on kirjutatud, sest aeg on ligi“. Ilm. 1. 3. Meie ühineme apost-liga, kes ütles: Sest meie ei ole mitte kui mitu, kes Jumala sõna segawad, waid kui selgest mee-lest ja kui Jumala seest Jumala ees räägime meie Kristusel“. 2. Kor. 2, 17. Meie usume, et pea-me kõik läbi katsuma ja siis head kinni pidama. 1. Tes. 5, 21.

Järgneb.

Abi palwed.

Misjoninõukogu hindab väga seda juuremeel-set toetust, mis hingamispäewafoolid wälismis-joniile lasewad saada osaks. Üle ühe kolmandiku Põhja-Euroopa diwisjoni misjoniannete kogu-jummaist tuleb siis hingamispäewafooli läbi. See tähendab, et üks kolmandik misjonipõldudel tehtud tööd võib kirjutada kodumaal walfuses ja palwes tehtud hingamispäewafooli töö arwele. Kahe wiimase aasta jookslul on meil olnud wõimalik tööd korralada kolmes uues kohas Lääne-Aafrika mis-

jonijaamadest. Aastal 1931 oli meil Aafrika mis-jonipõldudel 3647-liikmeline juurekasw hingamis-päewafoolides.

Euroopas majandusliste raskuste tagajärjel ei ole meie hingamispäewafooli anded samal mää-ral kaswanud kui rohkenewad tungiwad palwed misjonipõldudelt. Wastupidi, meil oli läinud aastal wäike tagajimine.

Wiimati ärapeetud misjoninõukogu aastakoos-olekul puudutas see walusalt, et summasid meie misjonipõldude ülespidamiseks sel aastal pidi wähen datama. Aga jüdamlik koostöö meie kõikide õde-wendade poolt saab, nii loodame meie, tagasi-minekut ära hoida, kuid töö laiendamisest maa-aladel wäljaspool meie praegusi jaamu peame loobuma. See teade on hirmutaw wastutawal ko-hal olewatele misjoninäriridele, kes palujid, et pal-judele paganlikkudele suguharudele Sda-Aafrikas jaoks abi. Tegem Makedoonia hiiu tuli meile Neft-Tanganjikast. Kaks aastat otja on meie wen-nad kindlasti lootnud awada uut misjonijaama Labora läheduses, tähtsas keskpunktis Tanganjikas. See misjonijaam pidi leidma laia tegewuspiir-konna ja heade ühenduste tõttu olema ka heaks kohaks misjonifooli jaoks, milles pärismaalasi võib koolitada ewangelistideks.

Nüüd lubage mulle midagi Laborast jutus-tada. Labora on suurim pärismaalaste linn Tan-ganjikas. Sina asutati kaua aja eest araablasest orjade ja elewandiluu kauplejate poolt, kes loot-sid, et see paik osutub üliheaks kaubitsemiskohaks. Laboras on wana turuplats, kus alles vähem kui wiiekümne aasta eest osteti ja müüdi orje samuti nagu meil loomi. Orjad, enamasti noo-red inimesed, naised ja lapsed, said orjafüütidest, kes äkitselt nende küladele kallale tungisid, wan-gistatud ja halastamatult nende omastest lahu-tatud. Kui kauplejad neid olid ostnud, jaadeti nad kettidega seotult 900 km. eemale India ookeani rannale kus nad paigutati laewale ja wiidi edasi-müümiskohale.

Tänapäew ei wõida pärismaalasi enam orjas-tada, nagu wanasti. Neid kaitstakse eurooplaste poolt. Aga araablased teewad siiski weel eba-usklikke paganaid orjadeks, ja seda oma muhamedi-usu orjadeks. See on meie ülesanne, kaitsta neid selle orjastamiswiisi eest. Minult ewangeelium juudab seda teha, ja nüüd pöörawad paganad meie poole, et saada abi. Tuleb palju kutsesid ja ussed seisawad nüüd lahti jelles Aafrika osas. Jumala nõue meie wastu on, aidata kaasa.

Soolimata tagajiminekuist misjoninõukogu loo-dab täita wendade jooni Tanganjikas; sest näh-tawasti

hingamispäewafooli-anded 1932. a.

aitawad meid. Nagu teie teate, tarwitatakse jünni-päewaanded uuesti alatud töö ja uute tööliste

jaoks misjonipõldudel. Kui teised anded töö laien-
damist ei võimalda, siis on meil veel need sum-
mad käepärast, mis meid aitavad tööd edasi viia.
Läinud aastal tegid sünnipäeva anded kogu diwis-
jonis välja ligi 200 naelslerlingi ja selle summa
kõfupanijad on veel ühiskud. Kui suurem jagu
meie liikmeid omal sünnipäeval mõtlewad mis-
jonitööle ja tänuilukusest väiteise ande annavad
seepärast, et Jumal neid elus ja terve hoidnud ja
on kandnud hoolt nende igapäevaste tarviduste
eest ja peale selle veel lootuse eest igavese elu
jaoks, siis kaswaffid suuresti sünnipäeva anded.
Kas mõiks veel paremat mälestusmärki Jumala
nime auks valmistada kui seda on misjonijaam
teff suurt paganlikku jugharu? Me pöörame
teie poole abi pärast ja palume teid sel aastal
panna kõfku sünnipäewa annetena ja „ühendus-
fondina“ 2000 dollarit (peale selle hingamispäe-
wakooli anded ja 13. hingamispäewa anded). See
summa ühes 1000 dollariga, mis noorsoo oja-
fond kõfku paneb, aitab korraldada misjonijaama
Taboras ja edasiühikumist maa-aladel, kus on
walitsenud pagana- ja muhamedius.

G. A. Lindjay.

Hingamispäewa fooli õppetükide jaotus.

10. õppetükk — 4. juunil 1932.

Kristlase kaswamine.

I. Uusjünd waimuliku kaswamise algus.

Rüsimus 1.

Uuesti sündimata ei ole oja Jumala riigist.

II. Waimuliku kaswamise tegurid. Rüsimus 2—10.

1. Jumala sõna:
  - a) uut elu andew seeme;
  - b) puhas selge piim;
  - c) uue elu leib;
  - d) näitab Tema wäge ja püsiwat omadust.
2. Wäsimatu palwe ja eestpalwe üksteise eest.
3. Uuestisündinu Jeesuse juure tulemine, kes on õiguse päite.
4. Uuestisündinu arenemine alaealisest lapsest meistriks pühakirja tundmises.

III. Näiteid, kuidas Jumal waimuliku kaswamist lastis esile tulla. Rüsimus 11—13.

1. Jeesus kaswas tarfuses, pikkuses ja armus
Jumala ja inimeste juures.
2. Jsrael pidi kaswama kui warjuandew puu.
Ta pidi kofuma, õitsema ja lõhnama kui
wili ja wiinapuu.
3. Õige peab haljendama kui palmi- ja seedri-
puu ja haljaks jääma Jumala kiituseks.

IV. Waimuliku kaswamise lõppsiht. Rüsimus 14 15.

1. Ühki meie oma waew ei wi meid kaswamises
edasi.

2. Minult Kristusega ühendunud kaswawad
täiuslikuks.

11. õppetükk — 11. juunil 1932.

Jumala kartuse salaasi.

I. Jumala salaasi Kristuse inimesekskaamises.

Rüsimus 1—3.

1. Ewangeelium on Jumala wägi. Ta awas-
tab uue õndsuse tee: Õigus usu läbi.
2. Ewangeelium on salaasi, mis ka nüüd paga-
nad teada saawad.
3. Jumala salaasi on lunastusplaani teada-
andmine inimestele ja selle läbiwiimine
Jumala poolt.

II. Salaasja tööolu. Rüsimus 4—6.

1. Kristuse wastase waim on tunda tema ku-
lutusest.
2. Jumal on warjanud oma salaasja nende
eest, kes inimlikult tahawad targad olla.
3. Inimene omast wäest ei saa tundmisele tulla.
Jumala wägi ewangeeliumi läbi teeb ini-
mese elawaks.

III. Jumala salaasja olemine. Rüsimus 7—10.

1. Jumala arm ja tema waim ilmutab meie
tema saladused.
2. Ewangeelium on Jumala salaasi, mis kuulu-
tuse teel ilmutatakse maailmale.
3. Ilma Jumala tundmiseta ei ole selle sala-
asja tundmist.

IV. Rohanemine sellele salaasjale. Rüsimus 11—16.

1. Uskliku täielikkus ei ole ise oma, waid Kris-
tuse täielikkus, mis uskus omandatakse. See-
pärast on tarwilik ühendus Kristusega.
2. Täielikkus saab see, kes astub uue seaduse
templisse.
3. Riisuguse usu läbi, mis Jumala sõnas näi-
datud, wõime Jumala salaasjast oja saada.
4. Kristus tuleb iga inimese juure. Sisselast-
mine on igaihe oma asi.

12. õppetükk — 18. juunil 1932.

Jumala riik meie sees.

I. Jumala riigi tulek. Rüsimus 1, 2.

1. Ette valmistatud Johannele jutluse läbi,
2. mis sündis Elia waimus ja wäes.

II. Jumala riik Jeesuse Kristuse tulemise läbi. Rüsimus 3—7.

1. Tema armuõpetuse kuulutus Jsraelis.
2. Üleilmne kuulutus kõigile rahwastele.
3. Kuningriigi armuõpetuse kuulutamine.
4. Elia töö rahwaste keskel enne Jeesuse tulekut.

III. Jumala riigi rajamine. Rüsimus 8—14.

1. Enne Kristuse nähtawat tulekut maa peale
inimeste südamel.
2. Uuestisündimise läbi.
3. Meid arwatakse Jumala Poja auriiki.
4. Meie elu olgu õiguses ja rahus.

13. õppetükk — 25. juunil 1932.

Loodetav tasu.

I. Meie lootuse alused. Küsimus 1—5.

1. Znimlikult mõistetud ja õigustatud küsimus vastatud suure töotusega.
2. Üht Jumala töotusesse ühendab ka nägematud asjad, mis igamees on.
3. Selles usus mõisid Mooses ja Jeesus teha suurema otuse omas elus.

II. Olemine kahes maailmas. Küsimus 6—9.

1. Üksiku siidame igatus ei rahuldu maisete asjadega; see rahuldatakse ülestõusmise päeval.
2. Selles waates ei ole meie niidised kannatused midagi tulewase au vastu.
3. Meie tuleme wälja maailmalt, ei waata ka mitte tagasi, waid püüame jõuda Kristuse poolt seatud eesmärgile.

III. Igawene ja segamata rõõm. Küsimus 10—12.

1. Tasu, mis maailm annab töö ja waewa eest, on kadu. Kuid Jumal tasub wastawalt oma olemisele.
2. Lootuses Paulus näeb mõidetud hingi oma usu ja töö tasuna.
3. Jeesus ise näeb oma lunastus- ja ülempreestri töö eest aulist palga paljude hingede läbi, keda ta võib „ilma weata“ esitada Jumala palge ees.

IV. Olge püüwad. Küsimus 13—15.

1. Arvesse wõttes jeda tõiasja, et me jõuame warsti oma lootuse sihile, apostel õhutab illes truudusele ja püüwusele.
2. Jumal ise katseb meie usku ja kannatlikkust finnitada aulise töotuse läbi.
3. Seepärast kannatage otjani kõiges wiletsuses ja läbikatsumises; warsti oleme Jumala trooni ees ühes Jumala Tallega.

Misjonitunni kawa

4. juunil 1932.

1. Nguslaul ja palwe.
2. Noorilaul või muusika.
3. Ette lugeda aruanne wiimaseist misjonitunnist.
4. Aruanne liikmete misjonitööst möödunud kuul.
5. Piibliuurimine: „Kristuse teine tulemine“.
6. Liikmed räägivad oma misjonitöö läbielusi — 20 minutit jelleks aega.
7. Wälja jagada lehti või piiblikarte.
8. Noorilaul, muusika või salmit.
9. Lõpulaul ja palwe.

Kristuse teine tulemine.

1. Milline kindlustus on meil Kristuse tagasituleks? Joh. 14, 1—3; Apt. 1, 9—11.

2. Misjuguised prohmetid on rääkinud Tema tulemisest? Jüda 14, 15; Siob 19, 25; Saul 50, 3. 4.

3. Tema tulemise wiis.

a) Kuidas Ta ei tule? Matt. 24, 23—26.

b) Tema tõeliku tulemise sündmus. Luf. 9, 26.

4. Tema tulemise otstarwe.

a) Koguda ärawalitsetud. Matt. 24, 21.

b) Üles äratada surmud. 1. Tej. 4, 16. 17.

c) Palga anda igaihele. Matt. 16, 27.

5. Milline lahutus on ühenduses Tema tulemisega? Matt. 25, 31. 32.

Millest teame Tema tulemise lähedust?

Otsi aja märke, mis peawad olema filmapaistwad enne Jeesuse tulemist. Wäike arv neist on nimetatud allpool, kuid neid on palju rohkem. Otsi illes need märgid, mille täidamine paistab julle olema kõige tähtsam ja kirjuta nad illes tahwile.

1. Znimeste iseloom ja omadused kes elawad enne Tema tulemise eel.

a) Pilfajad. Jüda 18, 19; 2. Peetr. 3, 3. 4.

b) Enese ja lihahimude armastajad, kellel on jumalakartuse nagu, kuid wägi punudub. 2. Tim. 3, 1—5.

c) Nende huwid on pühendatud täiesti ajalilule tegewusele, mõtlemata jellele, et kohtu tund on ligidal. Matt. 24, 37—39.

2. Rahwas on kartuses ja segaduses. Luf. 21, 25. 26.

3. Sõjad ja rahutusrikkad sündmused. Luf. 21, 9—11.

4. Suur rikkus ja juur waejus. Jak. 5, 1—5.

5. Tundmise ja leiduste kaswamine. Tan. 12, 4.

Teadaanne.

Seega annan teile teada, et uniooni konverents peetakse Miias 20.—22. juunini ja algab 20. juunil kell 10 e. l. Meie palume, et kõik saadikud juba algujeks kohal oleksid. Tulge armjad õed-wennad jellele koosolekule ja wõtke osa Jumala õnnistusest. Ka noorte kongress järgneb uniooni konverentsile, 23. juuni hommikust kuni 26. juunini. Selles ajaks ootame noorsugu Läti, Eesti ja Leedu põludelt. Usume, et Jumal lasseb meile suuri õnnistusi osaks saada. Seepärast kutsume kogu meie noorsugu jellele koosolekule.

Terwitades loodan teid kõiki konverentsil kohata Teie wend usus: L. L. Vabienko.

Meie tänawune aastakonverents peetakse 29. juunist kuni 3. juulini Tartus.

Wäljaandja: S. P. Udov. R. Eesti Ehit. Tellimised kui ka rahasaadetsed saata Mary Saks'ale Merepuiestee nr. 14-a, Tallinnas.

Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub, Merepuiestee nr. 14-a, Tallinnas. Abitoimetaja: E. Mägi.